

حزب الله؛ د تأسيس موخي او اهداف

د نړئوال معروف او مشهور عرب ليکوال په زړه پوري تحليلي او څېړنيزه ليکنه ...



Ketabton.com

ليکوال: دکتور راغب السرجاني

ژباړه او لنډيز: محمد هاشم شاهين

حزب الله؛

د تأسيس موخي او اهداف

ليکوال: دکتور راغب السرجاني

ژباړه او لنډيز: محمد هاشم شاهين

د نړئوال معروف او مشهور عرب ليکوال په زړه پوري تحليلي او

خپرنيزه ليکنه ...



بسم الله الرحمن الرحيم

اسلامي امت په داسي حساسو شرايطو کې راگير وو او دئ، چي شايد په تاريخ کي به د ارتداد تر فتنې وروسته له داسي ستونزمن حالت سره نه وي مخ شوی، هر نوی تنظيم چي جوړ شي د مسلمانانو ډېره تمه وي چي مم کن دغه خلک د نېکمرغۍ زېږی ورسره راوړي، د امت د آزادۍ لپاره مؤثر ثابت شي او ناخوالو ته د پای ټکی کې بنسودل شي، خو ورو ورو معلومه شي، چي هغه گوند هم د نورو زیاترو گوندونو په څېر د اسلامي امت د وحدت پر خلاف د دښمن یوه نوې دسیسه وي. له عثماني خلافت نه وروسته په سلگونو تنظیمونه جوړ شول خو یو هم د دې جوگه نه شو او یا دې ته پرې نښودل شو چي د اسلامي امت رهبري پر غاړه واخلي، ډېری تنظیمونه خ و یوازي تر خپلي سیمي او قومونو پوري محدود پاته شول، د داعش په نوم چي کومه نوې ډله په ۲۰۰۲ م کال

کي رامنځته شوه، په ډېر سرعت سره ئې د سوريې او عراق ځيني ولايات فتح کړل، د ډېری مسلمانانو هيلې او اميدونه راوپاريدل چي دغه به هغه خلک وي چي د مسلمانانو سويو آوازونو ته لبيک ووايي خو ورو ورو پوه ش ول چي نه! يو ځل بيا مسلمانان دوکه شوي دي، د حزب الله تنظيم هم د يو ډېر ستر حزب (ځواک) په شکل ک ي راڅرگند شو، په پيل کي ئې ظاهراً دښمني د اسلام له ازلي دښمن (اسرائيل) سره اعلان کړه، او تر يو حده بريالي هم ول، عام مسلمانان ډېر ورته خوشاله و د لبنانيانو پر ژبه خو بل نوم نه وو، خو ورو ورو د ايران مغ رضانه اهداف او پټ لاسونه څرگند شول چي د حزب الله له تأسيس نه په لبنان کي د دوی اصل مقصد د سُن يانو ټکول او په سيمه کي د يوه بل شيعي نظام جوړول وو، نه له يهودانو سره دښمني او د مظلومانو حمايت.

د سوريې تر جگړي نه مخکي لا ځيني عام مسلمانان په دې نه وو توانيدلي چي د حزب الله حقيقت درک کړي، ډ ېرو حسن نصرالله د نوموړي تنظيم مشر ته ډېر د قدر په سترگه کتل، تر داسي اندازې چي ډېرويو به ئې ويل چي دی د مسلمانانو خليفه دی، خو ځينو بيا له پيله حتی له اسلام نه هم خارج بللی وو.

خو په حقایقو باندي د پوهېدلو لپاره بايد ځانونو ته د څو پوښتنو ځوابونه پيدا کړو...

د دې حزب حقيقت څه دی؟! د چا په لاس جوړ او تأسيس شو او د کومو اهدافو لپاره؟! آیا دا مو ديني وجيبه ده چي له دوی نه دفاع وکړو؟! او که له دوی نه د مسلمانانو د ژغورلو په هڅه کي شو؟! او که د ځينو مسلمانانو په څېر خولې وتړو او له هر څه ويلو ډډه وکړو؟!

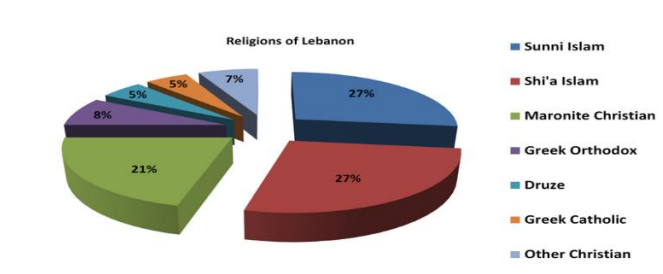
حزب الله څنگه رامنځته شو؟!

دې حزب د لومړي ځل لپاره له لبنان نه سر را اوچت کړ، لبنان يو داسي هيواد دی چي د نړۍ له ټولو هيوادونو نه جلا دی، په دې لحاظ چي هلته ۱۸-قومونه ژوند کوي، د درجه بندۍ په لحاظ په لبنان کي درې ستر قوم

ونه آباد دي چي سنيان، شيعه گان، او عيسائيان دي، خو نوري زياتي ډلي هم شته چي ځانونه مسلمانان بولي خو له اسلامه بالکل خارج دي.

په ۱۹۲۰م کي چي کله فرانسويان لبنان ته راغلل دا هڅې ئې پيل کړې چي دلته قومي تعصباتو ته لمن ووهي، د همدې هدف د ترلاسه کولو لپاره ئې د سياسي قدرت ډېري ونډه عيسائيانو ته ورکړه، خو د لبنان تر آزادۍ وروسته په ۱۹۴۳م کي د نوي اساسي قانون له مخي، د صدارت څوکۍ عيسائيانو، د لومړي وزارت څوکۍ سنيانو او پارلماني رياست په رسمي ډول د شيعه وو حق وگرځېدو، دا قانون تر ۱۹۵۹م پوري اجراء کېده البته تر دې د مه ټول حکومتي مرکزونه د مارونيانو (عيسايانو) په لاسونو کي وو.

د اوسنيو تحليلونو له مخي د لبنان د جمعيت ۲۷% سنيان، ۲۷% شيعه گان او ۲۱% ماروني عيسايان تشکي لوي، چي تر دوی وروسته دُرزيان د ۵% لبناني نفوس تشکيلوي.



د حزب الله او اسرائیلو د جگړي حقيقت:

د حزب الله جگړه له اسرائيل سره دا خبره ښه واضحه کوي چي شيعه گان نه د عقيدې، نه د جهاد في سبيل الله، او نه هم د فلسطين د آزادۍ لپاره له يهودانو سره جنگېدل بلکي د دوی مقصد دا وو چي په لبنان کي خپل تر کنترول لاندې سيمي چا ته پرې نږدي، ځکه اسرائيلو لومړی پر هغو سيمو بريد ترسره کړی وو چي د دوی تر تسلط او نفوذ لاندې وې، خو که همدغه حملې د سنيانو پر سيمه شوي وای دوی به هيڅکله د يهودانو خلاف نه وو جنگېدلي.

موسی صدر او د حزب الله ریښې:

راځو د قصې اصل ته ...

سنيانو اوشيعه گانو د لبنان د دولتي مراکزو نه لري(هغه مراکز چې د ماروني عيسايانو په واک کي ول او مارو نيان د فرانسې او ملگرو ملتونو له بشپړ حمايت نه هم برخمن ول) له يو بل سره ډېر ښه ژوند کاوه، خو په آخ ر کي دواړه لوري د خپل هويت د څرگندولو لپاره راپورته شول.

دا داسي وخت وو چې سنيان د عربي دولتونو د حاکمانو له پراخ حمايت نه برخمن شوي ول، مشران ئې درلود ل، خو بل طرف ته په ۱۹۵۹م کي د لومړي ځل لپاره يو با نفوذه مشر چې "موسی صدر" نومېده د لبنان پر ځ مکه قدم کېښود، شيعه هم سمدستي ورپسې روان شول.

موسی صدر په ۱۹۲۸م کي د ايران په قم ښار کي زېږېدلی وو، په هماغه ښار کي ئې د شيعي مذهب زدکړي ترسره کړې، خو په ۱۹۵۹م کي لبنان ته راغی او هملته هستوگن شو.

موسی صدر د دوو اهدافو لپاره لبنان ته راغی:

لومړی هدف: دی د يوه شيعي سټېټ يا شيعي نظام د جوړولو لپاره لبنان ته راغلی وو، د ده هدف وو چې د شی عه مذهب د ټولو خرافاتو باوجود بايد د لبنان اساسي قانون جعفري فقه وگرځول شي.

په دې باید خبر شو چې د لبنان شيعه گان هسي په نوم شيعه ول دوی حتی د خپل مذهب نه هم خبر نه ول.

دوهم هدف: چې موسی صدر ئې لبنان ته راوستی دا وو چې لبناني شيعه ډېر شتمن ول، دوی د خپلي شتمنۍ ۲٪ يا ۳٪ خُمس مراجعو ته ورکول؛ يعني هر قسم مراجع چې د دوی به خوښ ول، او په هغه خُمس کي به ئې ځان ته د هر قسم تصرف جواز ورکاوه، صدر همدغي کتې ته غلی وو.

د شيعي نظام جوړولو لپاره برنامه ريزي:

موسی صدر د شيعی حکومت د جوړولو لپاره لبنان ته راليرل شوی وو، دی ځکه د دې هدف لپاره انتخاب شو ی وو چې ايراني الاصله وو، د ايران اهدافو ته ژمن وو او د خیانت وېره ئې نه وه. او بل دا چې د نورو اخندانو خلاف ده له فارسي سره سره په عربي هم ښه خبري کولای شوې، د ده د انتخاب يو بل لامل دا هم وو چې ده د خميني(د ايراني انقلاب مشر چې فرانسويانو تر انقلاب وروسته په خپله شخصي طياره کي ايران ته راوستو، د د ه په کتابونو کي د مؤمنانو مور حضرت عائشه صدیقه رض ته ډېر سپکاوی شوی دی. ژباړن)سره ډېر ښه روا بط درلودل، د دې ټولو باوجود د خميني زوی(احمد) د موسی صدر د خور د لور سره واده کړی وو، موسی ص در بيا د خميني له لمسی سره واده کړی وو، او بل لور ته مصطفى خميني د موسی صدر له نږدې ملگرو او دوس تانو څخه وو.

موسی صدر سمدستي د لبنان هغه سيمې ته کوچ وکړ چې اکثريت ئې د شيعه گانو وو، ده خپل کارونه پيل کړل ، پرته له دې چې مذهبي دعوت پيل کړي، په پيل کي ئې خدماتي کارونه پيل کړل، شفاخانې، له غريبانو سره مرستي و شيعي مدارس ئې تأسيس کړل، د لبنان فوځ او دولت ډېر کمزوري وو ځکه ئې له ده نه د خدماتو د مر جع پوښتنه نه شوه کولای، موسی صدر داسي شخص وو چې له هر چا سره ئې نیک روابط ساتل، تر څو خپ

ل اصل هدف ته ورسېږي، دی په دې ښه پوهیده چې د ده اصل رقیبان سنیان دي، له عیسایانو سره دی څه نا څه جوړ جاری کولای شي خو له سنیانو سره کله هم نه!! دا خبره د یادونې وړ ده چې هغه وخت لبناني سنیا ن دین ته بالکل نه ول متوجه، له فکري لحاظه ځیني سوسیالیستان شوي ول او ځیني بیا سیکولر شوي وو.

موسی صدر ځان عیسایانو ته ډېر نږدې کړ، لکه څنګه چې دا واضحه خبره ده چې شیعیزم یوازي د اسلام له ا وصولو سره د تکر لپاره جوړ شوی، د دوی اصل هدف د اسلام د ریښتني قصې ردول دي، د اصحابو رض ردو ل، د اسلامی نظام د عملی ژوند نه کرکه پیدا کول، خلاصه دوی د سني مذهب ټول تاریخ ردوي، د دوی په وینا تر اوسه اسلامي حکومت نه دی قایم شوی. العیاذ بالله

موسی صدر هغه وخت د "شارل حلو" د لبنان عیسایي جمهور رییس ملاقات ته ورغی، خو د مسلمانانو د اتح اد په پلمه د سنیانو رهبرانو ته نه ولاړو او نه ئې څه اهمیت ورکړ، شارل حلو پوه شو چې موسی صدر له سنیانو نه کرکه لري ځکه ئې ده ته غېږه پرانیستله، حتی په ۱۹۶۷م کی ئې د موسی صدر د حمایت لپاره له "م جلس اعلای اسلامي شيعه" سره توافق وکړ، تر څو دوی د لبناني شيعه وو نمایندګان واوسي، حتی شارل ح لو د اساسي قانون د مادې پر خلاف دوی ته اجازه ورکړه چې د دوی د تنظیم ستر مراجع دي په ایران او عراق کی وي.

دا تنظیم په کال ۱۹۶۹م کی تاسیس شو او صدر يې مشري پر غاړه واخیستله او یو کال وروسته نوموړی تنظ یم د حکومت له لوری په رسمیت وپېژندل شو او لس میلیونه ډالر ئې د بودیجې لپاره ورته تصویب کړل.

موسی صدر امریکایان هم پرې نښودل، هغوی ته ئې وویل چې دی په شيعه ځوانانو کې د سوسیالیزم مخه نی سي، له امریکایانو سره د ده رابطه تر داسې ځایه ورسېدله چې د خميني ځیني پلویانو پر ده انتقاد وکړ، ځکه خميني د امریکا سر سرخت مخالف وو، امریکا بیا د ایران د شړل شوي شاه رضا شاه پهلوي پلویان ول.

خو يو دم د لبنان په جنوب کي نوي تغييرات رامنځته شول چي دا تغييرات نو د موسی صدر د غوښتنو خلاف وو، په ۱۹۷۰ م کي فلسطيني مهاجرين په اردن کي د قتل عام ښکار شول، چي نوموړي پيښه د تور دسمبر په ن وم شهرت لري، خو د الفتح د تنظيم په رهبرۍ فلسطيني مهاجرين د لبنان جنوب ته منتقل شول، او دا د هغه څه خلاف ول چي شيعه وو غوښتل، ځکه فلسطينيان سنيان ول، همدا مهاجرين په لبنان کي د شيعي حکوم ت د تأسيس په وړاندې خنډ جوړېدلای شول، که څه هم د الفتح تنظيم سوسياليستي او سيکولر حزب وو او له اسلامي تعليماتو سره ئې هيڅ اړيکه نه وه.

موسی صدر د الفتح له تنظيم سره هغه وخت ځکه روابط خراب نه کړل چي ده غوښتل حزب الفتح د شيعه وو ځوانانو ته نظامي زدکړي ورکړي، تر څو ورسته دی وکولای شي چي يو نظامي شيعي تنظيم جوړ کړي، د ال فتح تنظيم هم د کمونستانو تر څنگ د يو بل حامی په لټه کي وو، نو ځکه هم د دوی تر منځ څه مشکل واقع ته نه شو.

حافظ الاسد د سوريي "ديکتاتور" جمهور رييس:

په ۱۹۷۱ م کي جنرال حافظ الأسد په سوريه کي واک ته ورسېدی، حافظ الاسد د نصيري علويانو له طائفې ن ه وو، دا ډله که څه هم د سياسي سرشمېرنې له لحاظه مسلمانان گڼل کېږي، خو د عقايدو له نظره ډېر زيات خرافات او شرکيات کوي، دوی حضرت علی رضی الله عنه د الوهيت مقام ته رسوي، العياذ بالله، نو ځکه ئې مسلمانان نه شو بللای.

خو د دغه حقيقت باوجود موسی صدر فورا د حافظ الاسد په اړه فتوی جاري کړه، چي اسد ريښتيني مسلما ن دی، ده په خپله نوې فتوی کي مُشرک علويان شيعه وبلل! تر دې مخکي شيعي اخندانو پر علويانو د کفر ف توی ورکړې وه، د ده همدغه باطله فتوی د دې سبب شوه چي حافظ الاسد له ده سره روابط فعال کړي، هم

دې موسى صدر د ايراني اخندي دولت او اسد تر منځ رابطه جوړه کړه، حافظ الاسد مخکي د اخندانو پر خل اف د رضا شاه پهلوی پلوي کوله خو وروسته ئې خان د اخندانو توري چپنی ته وغورځاوه.

موسی صدر ته یوازی د شیعی نظام (ستېټ) جوړول مهم ول، هغه د کفر او اسلام غم نه کاوه، هر بانفوذ لاد يني به ئې شیعه باله، له خميني سره سره ئې د مسیحیانو، امریکایانو، سوري علویانو او حتی د الفتح له (تش په نوم) سني سیکولر تنظیم سره چي د سنيانو له ډلی نه بلل کېدی لاس یو کړ.

په جولای ۱۹۷۵ م کی ئې یوه نظامي څانګه د "أفواج المقاومة اللبنانية" په نوم جوړه کړه، چي مختصراً "امل" بلل کېده، رهبري ئې هم ده په غاړه واخیسته.

خو وخت لا نه وو تېر شوی چي ده فلسطینیانو ته شا ور وګرځوله، په ډېر شدت سره ئې د لبنان له جنوب نه د سني فلسطینانو وتل وغوښتل، ډېر ژر به وویئ چي ده څرنګه له ۱۹۸۵ م نه نیولې بیا تر ۱۹۸۸ م پوري د فل سطینیانو خلاف ظلم او تشدد پیل کړ.

تر دې وروسته لبنان د پرديو د لاسوهنو په مټ په ۱۹۷۵ م کی په داخلي جګړو کي رابښکېل شو، چي د وجوهات و د څېړلو لپاره ئې مستقل بحث ته اړتیا شته.

موسی صدر او ډېر دښمنان یې، بالاخره موسی صدر تری تم (ورک) شو:

د موسی صدر په توسط د "مجلس اعلای شیعه" او "حزب امل" افواج المقاومة اللبنانية" تر جوړېدلو وروس ته هغه په یو داسې ځواک بدل شوی وو چي نه باید په کمه سترګه ورته کتل شوي وای، نو ځکه ئې هم ډېری

خلک په اړه حساس شول. هغه هیڅکله خپل واک نه مخفي کاوه بلکي تل به ئې په زغرده ویل که مې غوښتني و نه منل شي، نو له خپلو ملګرو سره به د مالدارو خلکو پر مانيو هجوم ور وړم. هغه کله کله د خمیني پر ځینو کارونو انتقاد پیل کړ ځکه ده د خپل مقصد د حصول په لار کې هر څه جایز بلل.

کله کله به ئې پرته له دې چې سیاست ئې د ایران له لوري سانسور شي، له نورو جهاني هیوادونو سره اړیکې پ راخولې، خمیني یو ځل ځکه ډېر ورته په غصه شو چې دی ایران ته ولاړو او مخامخ ئې د "محمد رضا شاه" س ره ولیدل تر څو هغه دولس اخندان چې د رضا شاه قاضیانو ئې د اعدام حکم صادر کړی وو راخلاص کړي.

دا کار ظاهراً د خمیني له تګلارې خلاف وو، خو وروسته یو دم د موسی صدر او سوريې تر منځ اړیکې ترینګلي شوې چې دلیل ئې دا وو چې سوريه په ۱۹۷۷م کال کې اسرائیلو ته د سادات له سفر وروسته، د همسایه ګانو او امریکا تر سخت فشار لاندې راغله، سوريې تمه درلوده چې لبنان به ئې زورور حمایت وکړي، ځکه د سوري ې فوځ په لبنان کې موجود وو.

حافظ الاسد د موسی صدر نه غوښتل چې د سوريې پرته نه باید له بل چا سره تړون ولري، خو صدر بیا پر ا سد ځکه بې باوره وو چې حالات د اسد په خلاف ډېر حساس ول، نو ځکه ئې د سوريې د ملګرتوب خلاف له نورو عربي هیوادونو سره اړیکې پراخي کړلې، په همدې وخت کې موسی صدر "کویت" او "الجزائر" ته سفرونه وکړل او بیا په اګست ۱۹۷۸م کې "لېبیا" ته ولاړو، خو هلته یو عجیب کار وشو، لېبیا اعلان وکړ، چې په ۱۲۵ اګ ست ۱۹۷۸م کې موسی صدر له لېبیا نه ووتی، خو له هغه وروسته موسی صدر د نړۍ په هیڅ کوټ کې ونه لید ل شو !!!

قصه واقعاً هم ډېره حیرانوونکې وه، موسی صدر ماشوم نه وو چې له هوايي میدان نه دي ورک شي، عام انسا ن هم نه وو چې کوم هیواد ته ولاړ شي او د هغه هیواد واکمنان دي ترې بې خبره وي، خو دا ښکاره خبره ده چې بومړی نیول شوی او بیا وژل شوی دی.

موسی صدر ډېر زیات دښمنان درلودل چې د ده د ترور ارمان ئې درلودو، د دوی په رأس کې ایرانی انقلابي اڅن دان ول، ځکه په آخر کې موسی صدر دوی ته خنډ جوړولای شو، او یا بالاخره دوی د صدر له بغاوت نه وېرېدل، هغه کسان ئې هم دښمنان ول چې نه ئې غوښتل صدر له خمیني سره په قدرت او واک کې شریک شي، ځکه صدر د شیعه وو لپاره تر خمیني کم نه وو، په آخر کې له سوريې نه مخالفت هم کېدلای شي ده ته ضرر رسولی وي خو لېبیا ځکه نه شو ملامتولی چې به انقلابینو سره ئې خواخوږي درلوده، په لبنان کې هم د ده زیات دښمنان ول، خو د صدر ورکېدل د هتېلر د مرګ په څیر یوه پېچلې معما شوه، هیڅ سیاستمدار ئې په اړه قطعي فیصلې ته ونه رسیدو.

یو کال وروسته به ایرانی انقلاب بریالی کېږي، رضا شاه به له واکه لرې کېږي، څلور کلونه وروسته به اسرائیلي پوځ د لبنان جنوبی سیمه اشغالوي، د دې هر څه په مقابل کې باید حزب الله ثابت پاته شي، تر څو د موسی صدر ایرانی پروژه ناکامه نه شي، خو دا پروژه څرنگه بریالی شوه؟! د امل اردو په کوم سرنوشت اخته شوه؟! د شیعه وو پالېسي د لبنان په جنوب کې د فلسطیني مهاجرینو په اړه څه وه؟! د حسن نصر الله ستوری څنگه وځلېدو؟! حسن نصر په حقیقت کې څوک دی؟! فکر او عقاید ئې څه دي؟!

دا بېل بحث دی، مخته به روښانه شي، ان شاء الله

د ایران په اړه د عباس موسوي او حسن نصر الله ستراتیژي:

په دغه حساسو او سختو شرائطو کې دوه کسان ول چې په نجف کې ئې د شیعه وو عقائد او علوم لوستي وو، دوی لبنان ته راوګرځېدل، دا دوه نفره چې د موسی صدر د مذهبي اصولو په ساتلو کې تر ټولو مخکښ ول، عباس موسوي او حسن نصر الله وو، دوی دواړه په ډېر تلوار سره په حزب الله کې شامل شوه او د امل په نظام

ي ځانگه کي ئې ډېر حساس پوستونه په برخه شول، په داسي حال کي چي هغه وخت د حسن نصر الله عمر ب س ۱۸ اتلس کاله وو، نو ښکاره ده چي دا هر څه د ايران په توسط ترسره کېدل نو ويلای شو چي د موسی صد ر ترور هم د ايران توطئه وه.

په ۱۹۷۹ م کي د ايران اخندي انقلاب بريالی شو، رضا شاه له ايرانه کوچ وکړ، خميني د فرانسويانو په طياره ک ي له پاریس نه تهران ته راوستل شو، او د ايران د واک پر گدی کېښنول شو، ده خپل ټول رقيبېان له ځانه لر ي کړل، ټول هغه خلک چي د ده د انقلاب د بريا لپاره ئې هڅی کړي وې له صحنې نه په يو او بل نوم گوښه کړل شول چي په هغوی کي ايراني سنيان هم شامل ول، ده له سنيانو سره د هغوی د حقوقو وعده کړې وه، خو پر ټول واک ئې قبضه وکړه، ايرانيانو گومان کاوه چي د انقلاب تر بريا وروسته به دی قُوم ته ولاړ شي او واک به بل منتخب کس ته پرېږدي، خو د څوکۍ شوق او خوند خميني ته د قُوم د تگ اجازه ورنه کړه بلکي په تهران کي پاته شو.

کوم وخت چي ايران آرام شو، خميني د عراق او لبنان په لور متوجه شو، ځکه دا دواړه سيمی يوازيني ځايونه ول چي هلته له ايران پرته تر ټولو زيات شيعه گان مېشت ول، خو په عراق کي د ده لپاره اوضاع ډېره خطرناک ه او بحراني وه، صدام حسين هر څه په اوسپنيز مټ کي مضبوط نيولي وو او خميني ۱۴ کاله هلته پاته شوی هم وو، هغه ته د صدام قوت او غصه ښه معلومه وه، خو د ۱۴ کلونو تېرولو وروسته خميني مجبور شوی وو چي پاریس ته کډه په شا کړي، دی ډېر ښه پوهېده چي شيعي ډلې هيڅکله نه شي کولای د صدام په موجوديت کي نظام ته تغيير ورکړي، په همدې دليل دی عراق ته د اته کلني جگړي لپاره ننوت، خو د خرم شهر له بيا نيو لو وروسته هم د جگړي ختمولو ته تيار نه شو او د ۵۹۸ فرمان يا تړون تر لاسليک وروسته هم د يو کال لپاره وجنگېدی.

خو په لبنان کي بيا يوازی يوې ډلې د ده پلان پر مخ بيولی شو، هلته شيعه گان آزاد ول. د ده لپاره واحد کار دا و و چي هلته د ايران گټو ته يو وفادار شخص ولېږدوې، خميني د دې عملياتو لپاره همدا خپل دوه مريدان نصرا لله او موسوي ولېږل، خو د امل مشري لا هم د "نبیه بري" سيکولر په لاس کي وه.

بالاخره په ۱۹۸۱ م کی څلورم کنفرانس په دې اړه جوړ شو تر څو دوی خپلمنځي اختلافات ختم کړي، چي په همدې خاطر ئې "نبیه بري" د امل پر مشرۍ او عباس موسوي ئې د ده معاون وټاکه، د لبنان په جنوب کي دا د ایران لپاره ډېره ستره بریا او لاسته راوړنه وه.

د لبنان پر جنوبي سیمه د صهیونیستانو تېری او د شيعي تنظیمونو دریځ:

د جون د میاشتي په ۶ تاریخ د ۱۹۸۲ م کال داسي څه پېښه وشوه چي هیچا ئې هیله او انتظار نه درلودو، په ناڅاپي شکل سره اسرائیلو د لبنان مکمله جنوبي سیمه اشغال کړه او حتی تر بیروته پوري ورسېدل، د صهیو نیستانو ظاهراً دا هدف وو چي یاسر عرفات، الفتح تنظیم او د نورو مسلحو گوندونو افراد له لبنان نه وباسي، اسرائیلیانو او لبناني نصاراو په گډه د فلسطینیانو د ویستلو لپاره هلي ځلي پیل کړې، په دې جگړه کي ډېر فلسطینیان د دوی په لاسونو ووژل شول، چي مهمه پېښه ئې د صبرا او شاتیلا وه چي په دې پېښه کي درې زره فلسطینیان قتل عام شول او صهیونیستان او مارونیان په دې وتوانېدل چي فلسطینیان د بیروت او جنوبي ل بنان نه وباسي.

دا پېښه د لبناني شيعه وو په کټه وه، دوی له ډېري مودې نه د فلسطیني مهاجرینو د وتلو په هڅه کي وو، تر څو و جنوبي لبنان د دوی د آزادۍ لپاره خالي وي او وروسته له همدې سیمي نه د شيعي دولت د جوړولو غږ اوچت کړي، خو صهیونیستانو د فلسطینیانو د ویستلو وروسته خپلي قرارگاوي خوشی نه کړې، بلکي د لبنان اشغال ته ئې دوام ورکړ. همدا دلیل شو چي شيعه تنظیم "حزب الله" د اسرائیلو پر خلاف وسله وال مقاومت پیل کړي، نو ځکه ویلای شو چي د دوی هدف اسلام نه بلکي د یوه شيعي دولت جوړول دي.

د حسن نصر الله د ستوري ځلېدل:

ډېری مسلمانان پرته له دې چې تحقیق وکړي، په دغسې سترو مسائلو کې له انساني عاطفې او ترحم نه کار اخلي او یو ستر جرم/جنایت ته د اشتباه او تېروتنې په سترګه ګوري، هیڅ د حقیقت په روښانولو باندي ځان نه ستړی کوي، چې د دې کار پایله د ده خپله تېروتنه او اشتباه وي او په پای کې چې کله په مصیبت اخته شي، بیا له پښیماني پرته بل څه لاس ته نه ورځي.

موسی صدر چې د قم او نجف نه لبنان ته را ستون شو نو وروسته ئې ټول شيعه ګان په یو ځای را غونډ کړل، داسې منسجمه ټولنه ئې ترې جوړه کړه چې په راتلونکي وخت کې د یو مستقل حکومت جوړولو وړتیا ولري، صدر د مجلس اعلاى شيعيان له جوړولو وروسته له نظامي اړخ نه غافل نه شو بلکې د "امل" فوځي څانګه ئې هم تاسیس کړه، له مسیحیانو سره ئې قوي روابط وپالل، خو دی د واک زیاتېدلو وروسته له خپلو حامیانو او بادارانو سره په ټکر کې راغی، ځکه ده ته یوازي د هغوی حمایت کافي نه و، خو اخندانو بیا د ده آزادي نه غوښتله. د ده او اسد اختلاف هم یو د دغو دلایلو نه وو.

لبناني شيعه وو تر ده وروسته د ده د خلا ډکولو لپاره "عبدالامير قبلان" چې د ده په ژوند کې د نوموړي تنظيم نائب وو د یاد تنظيم مشر وټاکه، په داسې حال کې چې د ده ځای لا خالي پاته وو، وروسته دوی د لبنان یوه "شيعه عالم" محمد حسين نصرالله ته ورسېدل، دا داسې وخت و چې د دوی نظامي څانګه په مکمله توګه بحران یې شوې وه، د دې ډلې غړي پر دوو برخو وېشل شوي وو.

لومړۍ ډلې (سیکولرو شيعه ګانو) غوښتل چې دا تنظيم پرته له مذهبي قواعدو (اثني عشری) اداره کړي او نه د یې د لبنان د باندي له کومو ديني اړخونو سره اړیکې ساتي، چې د دې ډلې مشري (نبیه بري) کوله.

خو دوهي ډلي (ايران پلوه شيعه گانو) غوښتل همغه د موسى صدر تگلاره بايد جاري وساتل شي، او يو شيعي حکومت رامنځته کړای شي، دوی غوښتل چي د امل نظامي څانگه دي له ايراني انقلاب سره نښتي وي، خو د دوی مشکل دا وو چي دوی مشر نه درلودو.

ايراني حکومت هم د دوهم موقف حامي وو، هغوی يوازي د موسى صدر نه پوزي ته راغلي ول، د صدر د تری تم (ترور) کېدلو وروسته د دوی مشکل حل شوی وو نو ځکه ئې حسن نصرالله ته فرصت او چانس برابر کړ چي د حزب الله واک منحصر کړي، نصر الله تر موسى صدر ايران ته ډېر وفادار پاته شو. وخت ثابته کړه چي ا يران په لبنان کي خپل سازشونه تر يو حده بریا ته نږدې کړل.

اوس د حسن نصر الله په فتوی د ورځي په لسگونو شيعي ځوانان په سوريه او يمن کي جنگېږي او وژل کېږي، دی او خامنه ای په گډه د خميني سازشي پلان تطبيق کوي، د دوی ستر اهداف دا دي چي څنگه عرب هیوادو نه نا امنه کړي او بیا هلته وړوکي شيعي اقليتونه د نظام سر ته پورته کړي، ايران نن په سيمه کي د يوه بدکردار همسايه رول لوبوي، د افغانستان، پاکستان، عراق او يمن شيعي اقليتونو نه د پیسو او ايراني تابعیت په لالچ کي ځوانان د جگړو لپاره روزي، د فاطميون گوند تر شعار لاندې د دوی په زرگونو اجير ځواکونه په سور يې او يمن کي جنگېږي، د ځينو ايراني ليکوالانو دا جمله چي "جنگ قادسيه هنوز هم ادامه دارد" د حال په ژبه ډېر څه بيانوي.

وما علينا الا البلاغ



Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library